

været til nogen Fordel for Forbrugerne, saa vilde det være et Argument. Men det er jo ikke fra vor Side, at man har ment, at de næringsdrivende burde straffes, og denne Lovgivning vilde føre til, at de blev straffet. Vi mener jo, at der intet er at bebrejde de næringsdrivende, og at den Lovgivning, der er gennemført i Norge, i høj Grad har vist, at der intet var at bebrejde de næringsdrivende. Det, der har Interesse for Forbrugerne, kan ikke være paa nogen Maade at komme til at forfølge de næringsdrivende, men det maa udelukkende være det at opnaa en Fordel, og Forholdenes Udvikling i Norge har vist, at en saadan Lovgivning skaffer ikke Forbrugerne nogen Fordel.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Den sidste ærede Taler vil jeg ikke svare yderligere, det er der ingen Grund til.

Til det ærede Medlem Hr. Slesbager skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har jo aldrig været Arbejder, men hvis han havde været det, saadan som jeg har været det fra mine unge Dage, da Fagforeningerne var smaa og svage og ikke havde nogen Indflydelse, og da Arbejdslønnen var ussel og elendig, og da man maatte finde sig i de Betingelser, som Arbejdsgiveren bød en paa Arbejdspladsen, i alle Henseender, ligegyldigt hvor haardt man blev behandlet, saa vilde det ærede Medlem med sit Naturel sikkert være blevet en af de ivrigste i Spidsen for enhver Fagforening, hvoraf han var Medlem, og han vilde være blevet en af dem, der vilde gaa til Anvendelse af de haardeste og stærkeste Midler for at holde sammen paa Arbejderne. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at det har været nødvendigt, for at Arbejderklassen kunde komme opad, at de holdt sammen, og at de ofte anvendte haarde Midler; der findes jo ogsaa mange Mennesker, der fortjener at blive behandlet med haarde Midler, det ved det ærede Medlem meget vel.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: Jeg venter en Udtalelse fra den fungerende Statsminister som Svar paa det Spørgsmaal, jeg fremsatte: om det er rigtigt, at den højtærede Statsminister staar paa Fagforeningsledernes Standpunkt

overfor det øvrige Samfund, eller om han staar som Statsminister for at varetage Samfundsborgernes grundlovmæssige Ret. Det ønskede jeg at høre den højtærede Statsministers Udtalelse om. Jeg fik at vide, at han ikke kunde være til Stede, hvad jeg ikke vidste i Forvejen, men saa fik jeg tillige at vide, at den højtærede Socialminister var til Stede for at svare paa Statsministerens Vegne. Jeg ønsker derfor at høre den højtærede Socialministers Udtalelser om dette Forhold.

Maa jeg saa tilføje overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det er jo altid det, man bruger fra den Side, at sige: Det skulde de Herrer bare have prøvet fra deres unge Aar. Skal vi ind paa de personlige Forhold, saa skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har staaet paa egne Ben, siden jeg blev konfirmeret, saa jeg har ogsaa været vant til at klare mig under alle Forhold lige saa godt som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen; vi kan godt mødes paa lige Vilkaar paa det Omraade. Men der er en Ting, som jeg gennem mit Liv ikke er kommet til, og det er at ville knægte den enkeltes personlige Frihed, og dertil er det ærede Medlem kommet. Det er Ulykken ved Fagforeningsbevægelsen, at naar Fagorganisationerne tager et saa mægtigt Omfang, som de gør, saa suggestionerer de de enkelte Medlemmer og forflygtiger de enkelte Medlemmers Ansvar, saaledes at de handler og optræder paa en Maade, som de aldrig vilde gøre som ganske almindelige Mennesker, men de mener at kunne gøre det som Medlemmer af Fagforeningen. Det er den Slags, den højtærede Statsminister staar som Talsmand for her, og jeg ønsker gerne at høre, om hans Stedfortræder her staar paa det samme Standpunkt.

Socialministeren (Borgbjerg): Naar jeg fra min Plads protesterede imod det ærede Medlem, der vendte sig imod Statsministerens tomme Plads og gjorde det paa en saadan Maade, at der heri laa en Bebrejdelse mod Statsministeren for, at han ikke overværede Slutningen af denne Forhandling, var det kun for at protestere imod det, ikke for paa dette Tidspunkt at inklade mig i en vidtløftig Debat om de Emner, som er mere end gennemygget her i denne Sal under Finanslovdebatten, under Arbejdsdebatten og ved andre Leiligheder. Jeg skal kun sige, at Statsministeren selvfølgelig repræsenterer Samfundet og de samfundsmæssige Synspunkter. Derimod strider det